

is. Met deze indicatie is niets gezegd over minimum-arealen van volledige ecosystemen met carnivoren en grote grazers. Hiermee zijn aanzienlijk grotere oppervlakten gemoeid. In dit verband betekent een situering van de reservaten in grotere bosgebieden een vergroting van de diversiteit. Het reservaat en het omringende bos dekken het minimumareaal van verschillende bossoorten en bovendien is het microklimaat in het bosreservaat aan minder externe invloeden onderhevig.

Geraadpleegde literatuur:

- 1 Koop, H. 1980. Structuur en inwendige dynamiek van twee Noordduitse Urwaldzellen, ingenieurscriptie LH Wa-

geningen (publikatie in voorbereiding bij PUDOC, Wageningen).

- 2 Trautmann, W. 1972. Potentiële natuurlijke Vegetation. In: Deutscher Planungsatlas Band I, Janecke, Hannover.
- 3 Firet, J. F. 1978. De Standortkartierung ten behoeve van de bosbouwkundige planning in Nedersaksen. Nederlands Bosbouw Tijdschrift 50 (5): 115-128.
- 4 Falinski, J. B. 1976. Windwürfe als Faktor der Differenzierung und der Veränderung des Urwaldblotopes im Licht der Forschungen auf Dauerflächen. Phytocoenosis 5 (2): 85-108.
- 5 Derkman, G. & H. Koop. 1977. Structuur en verjonging van een oerbos Puszcza Białowieża (Oost-Polen). Praktijkverslag LH/nb 1976-1977, project nr. 70-71, Wageningen.

Studentenscripties*

Ontwikkeling van de Boswet inspelend op de belangen van het natuurbehoud en een democratische besluitvorming
door R. Cosijn en G. Donker

In de geschiedenis van de boswetgeving is de Boswet via een wet met slechts enkele verordeningen (ten aanzien van brand, insecten) tot een productiewet met als hoofddoel de instandhouding en uitbreiding van het bosareaal uitgegroeid.

Onder toenemende druk van nieuwe ontwikkelingen is men ertoe gekomen een nieuwe Boswet te ontwerpen. De adviezen hieromtrent zijn vooral afkomstig van op houtproductie gerichte belangengroeperingen. Er zijn echter meer belangen betrokken bij de problematiek rond het bos en de bosbouw. In deze adviezen ontbreken consequent:

- 1 de fundamentele uitgangspunten als "meervoudige doelstelling" voor al het bos;
- 2 de ecologische beleidsimplicaties;
- 3 de beleidsimplicaties ten aanzien van een participend-democratische beleidsvoorbereiding en -voering en besluitvorming.

Juist op deze punten hebben we gemeend onvolkomenheden te moeten constateren. Zelden is maar één technische oplossing mogelijk. Wij gaan ervan uit dat ook een Boswet mogelijk moet zijn die zowel doelmatig (ten aanzien van de verschillende hoofd-functies) als democratisch (in de maatschappij) functioneert.

Ten aanzien van de herziening van de Boswet zijn

we tot de volgende hoofdlijnen in de aanbevelingen gekomen:

- 1 Zowel de minister van CRM als de minister van L & V als eerste verantwoordelijke;
 - 2 Uitwerking van o.a. het begrip "natuurwetenschappelijke waarde" en invoering van het aspect "bos als levensgemeenschap";
 - 3 De Bosraad:
 - a openbare adviezen gevend,
 - b puur adviserend, en
 - c paritair samengesteld.
 - 4 Een algemeen verbod op strooiselroof gekoppeld aan een vergunningstelsel;
 - 5 Meldingsplicht:
 - a openbaarheid van kennisgeving;
 - b kennisgeving aan Consulent Natuurbehoud,
 - c toepassing op kleinere oppervlakten in afhankelijkheid van vorm en/of functievervulling, en
 - d langere beslissingstermijn om vergunning te overwegen.
 - 6 Kapverbod:
 - a toevoeging van o.a. natuurwetenschappelijke criteria,
 - b mag het eisen van een aanlegvergunning niet uitsluiten,
 - c indien kapverbod niet wordt opgelegd moet Kroonberoep met schorsende werking door derde belanghebbenden mogelijk zijn.
- Herplantplicht:
- a in principe ter plaatse,
 - b soepeler toepassing van ontheffing ten behoeve van spontane vegetatievorming en
 - c compensatie slechts in bepaalde gevallen.
- 8 Bijdrageregeling norm verlagen van 5 ha naar 1 ha;
 - 9 Werkingsfeer: onnodige beperking van bevoegdheden van lagere overheden schrappen;

* In deze nieuwe rubriek zal door middel van kortere of langere uittreksels aandacht gevraagd worden voor resultaten van studentenonderzoek. De volledige scriptie kan veelal geleend worden bij de Bibliotheek Hinkeloord, postbus 342, 6700 AH Wageningen.

10 Beheersplanning:

a meerjarenplan in het kader van de structuurschema's passen en vaststellen in het parlement, Meerjarenplan geeft criteria waaraan het Regionaal Bosplan moet voldoen, o.a. bij de opstelling van de richtlijnen voor bedrijfsdoeltypen.

b regionaal Bosplan moet grenzen bepalen voor de ontwikkelingsmogelijkheden van de bedrijfsdoeltypen. Regionaal Bosplan mag geen feitelijke bestemmingen (op lokaal niveau) bepalen.

c naast het Bosbeheersplan moet het bestemmingsplan van kracht blijven.

11 Ten aanzien van de WRO:

a WRO moet te allen tijde kaderstellend blijven voor de Boswet en

b een genuanceerder bestemmingsgeving moet mogelijk worden.

12 Boswet en Natuurbeschermingswet mogen niet uitsluitend werken.

Persberichten Ministerie van Landbouw en Visserij

Gescheiden politieke verantwoordelijkheid voor ongedeelde Staatsbosbeheer; organisatie aan taakafbakening aangepast

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft 14 en 26 februari 1980 beraadslaagd over het Staatsbosbeheer naar aanleiding van de brief d.d. 21 juni 1979 van minister Van der Stee (landbouw en visserij) en minister Gardeniers en staatssecretaris Wallis de Vries (cultuur, recreatie en maatschappelijk werk).

Moties

Tijdens de beraadslaging in de Tweede Kamer zijn vijf moties ingediend. Twee hiervan zijn aanvaard t.w.:

- de motie Faber, Langedijk-De Jong, waarin wordt verzocht de Kamer vóór 1 april a.s. op de hoogte te stellen van het overleg met het ministerie van binnenlandse zaken over de te realiseren formatieplaatsen;

- de motie Langedijk-De Jong die stelt dat de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het terreinbeheer in de provincies verbonden moet blijven aan de dienstvakken. Voorts dient te worden nagegaan of het wenselijk is dat de rechtsposities van het personeel vallen onder de departementen waarmee de dienstvakken

beleidsmatig verbonden zijn.

Brief

Na het Kamerdebat hebben de bewindslieden het personeel van Staatsbosbeheer uitvoerig schriftelijk op de hoogte gesteld van de nieuwe situatie. Hierin wordt o.m. uiteengezet dat de politieke verantwoordelijkheid voor de taken van Staatsbosbeheer (bosbouw, landschapsbouw en natuurbehoud) voor wat betreft het natuurbehoud sedert 1946 valt onder de minister van cultuur, recreatie en maatschappelijk werk. Toen, maar ook nu nog, in de discussie over de vraag tot welke voorzieningen het toegenomen gewicht van het natuurbehoud in de overheidsorganisatie zou moeten leiden, heeft de opvatting, dat de eenheid van het Staatsbosbeheer bewaard dient te blijven gezegevierd.

Maar dit maakte het probleem om bij de gebruikmaking van één dienst door twee ministers toch de gescheiden verantwoordelijkheden van ieder van hen tot zijn recht te doen komen er niet gemakkelijker op. Daarom heeft het zo lang geduurd, vóórdat een oplossing werd gevonden, die voldeed aan de drie wensen, zoals die begin 1979 ook in twee moties van de Tweede Kamer zijn neergelegd, t.w.:

- het versterken van de medeverantwoordelijkheid van de bewindslieden van CRM voor het onder het ministerie van landbouw en visserij vallende Staatsbosbe-

heer;

- het tot zijn recht komen van de staatsrechtelijke verantwoordelijkheden van ieder van de bij het Staatsbosbeheer betrokken bewindslieden, en

- het handhaven van het Staatsbosbeheer als één Rijksdienst voor bos, natuur en landschap.

Welke oplossingen zijn gevonden? Allereerst gaat het er dus om dat Staatsbosbeheer bepaalde taken voor het ministerie van CRM op het gebied van het natuurbehoud heeft te verrichten. Die door CRM aan Staatsbosbeheer overgedragen taken zijn thans nauwkeurig vastgelegd. Zij betreffen een logisch geheel van beleidsvoorbereidende en uitvoerende taken, in het bijzonder betrekking hebbende op het beheersbeleid. De vaststelling van het beleid blijft uiteraard aan het ministerie van CRM zelf voorbehouden. Zonder de taakafbakening in details weer te geven stellen de bewindslieden dat de nauwkeurige vastlegging van het nieuwe takenpakket van Staatsbosbeheer de duidelijkheid omtrent de taakverdeling zeer ten goede komt. Er is voorts afgesproken, dat voor wat betreft de kosten van de door Staatsbosbeheer voor CRM verrichte taken het reeds bestaande systeem van doorberekening zal worden gehandhaafd.

Eén van de door Staatsbosbeheer voor CRM te verrichten taken betreft het beheer van de CRM-reservaten. Besloten is het technisch